NAGELMACKERS
Private Banking

Discretionair Beheer

Reglement

Bank Nagelmackers nv
Zetel van de vennootschap: Montoyerstraat 14, 1000 Brussel
BTW BE 0404.140.107
RPR Brussel
FSMA 0404.140.107
www.nagelmackers.be

Versie 2026.002 (van toepassing vanaf 02.12.2026) en geldt uitsluitend voor discretionaire beheercontracten die vanaf die datum zijn ondertekend.

Inleiding

Dit Reglement bepaalt de wederzijdse rechten en plichten van de Cliënt en van Bank Nagelmackers nv (hierna de Bank) met betrekking tot discretionair beheer (hierna het 'Reglement').

Dit Reglement maakt integraal deel uit van de Overeenkomst van discretionair beheer (hierna de 'Overeenkomst').

Contractdocumenten:

De contractuele relatie tussen de Partijen wordt geregeld door de volgende documenten, die samen de Overeenkomst van de partijen vormen (hierna de 'Overeenkomst')

1. De bijzondere voorwaarden van het beheerscontract
2. De Tarieflijst Discretionair Beheer; beschikbaar op de website van de bank: Tarieflijst Discretionair Vermogensbeheer;
3. Reglement beleggersprofiel en beleggingsadvies; beschikbaar op de website van de bank: Reglement 'Beleggersprofiel en beleggingsadvies';
4. Reglement Discretionair beheer (hierna het 'Reglement' genoemd); beschikbaar op de website van de bank: Reglement discretionair beheer.pdf
5. De Algemene Bankvoorwaarden die van toepassing blijven voor de punten die niet onder het Reglement vallen. De laatste versie van de Algemene Bankvoorwaarden is beschikbaar op de website van de Bank: www.nagelmackers.be/nl/essentiele-informatie.

Voorafgaand aan de ondertekening van de Overeenkomst bevestigt de Cliënt dat de Bank de volgende informatie heeft ontvangen:

1. De raming van de 'ex ante' kosten en lasten in verschillende beheer scenario's
2. De precontractuele informatie die vereist is in toepassing van de regelgeving betreffende de publicatie van informatie over duurzaamheid in de financiële dienstensector ('SFDR') en transparantie over:
   - de integratie van duurzaamheidsrisico's
   - de bevordering van de ecologische of sociale kenmerken (art. 8 SFDR)
   - duurzame beleggingen (art. 9 SFDR)

Het Contract en de bijlagen ervan vormen het volledige akkoord dat door en tussen de Partijen is gesloten met betrekking tot het voorwerp van het Contract en vervangen elk(e) vroegere contract, akkoord of regeling (mondeling of schriftelijk) die tussen hen is gesloten met betrekking tot hetzelfde voorwerp.

Artikel 1 - Voorwerp van de Overeenkomst

De Cliënt verleent de Bank alle bevoegdheden om in zijn naam voor zijn rekening alle activa te beheren die vandaag in de Portefeuille zijn gedeponeerd, evenals alle activa die later nog zullen worden gedeponeerd (hierna de Portefeuille). De Cliënt verklaart vrij te kunnen beschikken over deze activa, die hij dus in beheer kan geven. Daarnaast heeft dit mandaat ook betrekking op de vermogensbestanddelen die de Bank in het kader van de Overeenkomst ter vervanging of in aanvulling van deze activa zal verwerven.

De Cliënt verklaart over de volheid van bevoegdheid te beschikken om deze Overeenkomst af te sluiten en uit te voeren.

Alle financiële instrumenten, saldo's van lopende rekeningen en termijnrekeningen, evenals alle andere aan de Bank toevertrouwde activa zullen worden opgenomen in een inventaris die via het trimestrieel rapport aan de Cliënt wordt overgemaakt. De Cliënt aanvaardt dit rapport als aanvankelijke referentie van zijn portefeuille.

Iedere toevoeging of opvraging van activa wordt weergegeven in het eerstvolgende rapport.

De bank behoudt zich tevens het recht voor om het beheer van de portefeuille van de cliënt te delegeren

aan een externe beheerder van haar keuze, die door de bevoegde toezichthoudende autoriteiten naar behoren is erkend voor het uitoefenen van individuele portefeuillebeheeractiviteiten.

Deze beheerder zal handelen onder toezicht van de bank, die erop zal toezien dat de door haar opgelegde kwaliteitsnormen worden nageleefd.

De selectie ervan zal met name gebaseerd zijn op de soliditeit van zijn financiële garanties en op zijn professionele competenties, om een beheer te waarborgen dat in overeenstemming is met de wettelijke vereisten, de verwachtingen van de bank en de belangen van de klant.

In toepassing van deze principes wordt het discretionaire portefeuillebeheer gedelegeerd aan DNCA Finance, een filiaal in België gevestigd aan de Montoyerstraat 14, 1000 Brussel, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer 1035.207.358 van DNCA FINANCE, een commanditaire vennootschap naar Frans recht, erkend door de Autorité des marchés financiers op 18/08/2000 onder nummer GP00030, ingeschreven in het handelsregister van Parijs onder nr. B 432 518 041, met maatschappelijke zetel te 19, place Vendôme, in Parijs (75001), (hierna de 'Beheerder' genoemd).

Bijgevolg moet elke verwijzing naar de 'Bank' in dit mandaat worden opgevat als een verwijzing naar zowel de Bank zelf als de Beheerder.

Artikel 2 - Beleggersprofiel

Voorafgaand aan de ondertekening van de Overeenkomst hebben de Bank en de Cliënt de financiële situatie van de Cliënt, zijn beleggingsdoelstellingen en zijn kennis en ervaring op het gebied van financiële producten geëvalueerd, in overeenstemming met de methodologie beschreven in het 'Reglement beleggersprofiel en beleggingsadvies'.

Op basis van de informatie die op die manier rechtstreeks bij de Cliënt werd ingewonnen, kon de Bank het beleggersprofiel van de Portefeuille bepalen om vervolgens een aan zijn situatie aangepast beheer te verzekeren.

Het verzamelen van deze informatie aan de hand waarvan de Bank het beleggersprofiel kan bepalen dat aan een Beleggingsportefeuille van de Cliënt is gekoppeld, is een voorafgaande en wettelijk verplichte stap voor het verlenen van een dienst van discretionair vermogensbeheer. Deze fundamentele stap vereist de medewerking van de Cliënt en maakt het noodzakelijk dat hij zo nauwkeurig, volledig en actueel mogelijke informatie over zijn situatie en zijn doelstellingen verstrekt. Deze vereiste is essentieel om de toereikendheid van de beheersdiensten die de Bank hem zal verlenen, te waarborgen.

De Cliënt verklaart in dit kader alle nuttige informatie te hebben verstrekt aan de Bank en verbindt zich ertoe de Bank spontaan op de hoogte te brengen wanneer zijn situatie verandert op een wijze die een mogelijke impact heeft op zijn beleggersprofiel (aanzienlijke wijziging van de inkomsten of uitgaven, wens of noodzaak om de blootstelling aan het marktrisico te verminderen enz.).

De door de Cliënt verstrekte informatie en het profiel dat eruit voortvloeit, hebben een rechtstreeks effect op de uitvoering van de Overeenkomst en op de in artikel 3 beschreven beleggingsstrategie. Deze elementen maken integraal deel uit van het referentiekader voor de uitvoering van de Overeenkomst, maar behouden een autonoom bestaan voor zover zij rechtstreeks voortvloeien uit de uitvoering van wettelijke verplichtingen. In die zin kunnen deze elementen mettertijd autonoom evolueren en een eventuele impact hebben op de uitvoering van de Overeenkomst.

Uit het voorgaande volgt dat, indien het beleggersprofiel van de Cliënt, zoals bepaald volgens de huidige regels of hun toekomstige evoluties, niet langer toelaat dat de financiële tegoeden van de Cliënt worden belegd in het kader van een Overeenkomst van discretionair beheer, de Bank zo snel mogelijk en in ieder geval binnen de maand na het plaatsvinden van de feiten, contact op met de klant om de overeenkomst dienovereenkomstig aan te passen of, indien nodig, op te zeggen.

In een dergelijke situatie behoudt de Bank zich het recht voor de uitvoering van de Overeenkomst te schorsen om haar rechten en die van de Cliënt te vrijwaren.

Artikel 3 Beleggingsstrategie en beheertypes

3.1. Beleggingsstrategie

De beleggingsstrategie bepaalt de toewijzing van de activa die de Bank bij het beheer van de activa van de Cliënt zal toepassen. De Bank ziet erop toe dat deze beleggingsstrategie steeds in overeenstemming

blijft met het beleggersprofiel van de Cliënt. De Cliënt geeft de Bank uitdrukkelijk de opdracht om zijn Portefeuille te beheren in overeenstemming met de beleggingsstrategie die overeenstemt met zijn beleggersprofiel. De Bank vestigt de aandacht van de Cliënt op het feit dat de risico's van de verschillende beleggingsstrategieën, die overeenstemmen met de verschillende beleggersprofielen, worden beschreven in de bijlage bij het Reglement.

De beleggingsstrategie die in het kader van de Overeenkomst wordt toegepast, wordt uitsluitend door de Bank bepaald op basis van het beleggersprofiel van de Cliënt dat verbonden is aan de Portefeuille onder discretionair beheer, en niet door de Cliënt.

Hieruit volgt dat in geval van aanpassing van het aan deze Portefeuille verbonden beleggersprofiel naar aanleiding van een update van de door de Cliënt meegedeelde informatie, de beleggingsstrategie van de Portefeuille onder discretionair beheer door de Bank zal worden aangepast, overeenkomstig de concordantietabel opgenomen in het contract van discretionair beheer, zodat het beheer steeds volledig in overeenstemming met het profiel van de Cliënt wordt uitgevoerd. Door zijn instemming met de Overeenkomst gaat de Cliënt akkoord met dit fundamentele principe dat de uitvoering van de Overeenkomst tussen de Bank en de Cliënt zal regelen. Dit fundamentele principe zal in elk geval worden toegepast, wat kan leiden tot een dynamischer of defensiever beheer naargelang het resultaat van de aanpassing van de portefeuille van de Cliënt.

Een aanpassing van de beleggingsstrategie vereist dus geen addendum bij de Overeenkomst, noch een voorafgaand specifiek akkoord van de Cliënt.

3.2. Beheertypes

Het beheertype bepaalt in welke financiële instrumenten de Bank rechtstreeks voor rekening van de Cliënt kan beleggen en waarvan de Cliënt de houder zal zijn.

De Cliënt kan vrij kiezen welk beheertype hij aan de Bank wenst toe te vertrouwen, op voorwaarde dat het gekozen beheer voor hem geschikt is, met name rekening houdend met de waaier van producten waartoe hij toegang heeft en zijn kennis en ervaring op het gebied van financiële instrumenten. Het beheertype kan ook afhankelijk worden gesteld van het te beleggen bedrag. Op enkele uitzonderingen na kan elke beleggingsstrategie worden verwezenlijkt via elk beheertype. De Bank zal de Cliënt in alle transparantie informeren indien er, gelet op het te beleggen bedrag en/of de gekozen beleggingsstrategie, beperkingen gelden voor het beheertype.

Beheertypes aangeboden door de Bank

1. **Discretionary Portfolio Privilege** (min. 300.000 euro): de activa van de Cliënt worden belegd in een gediversifieerde portefeuille die elk type Instellingen voor Collectieve Belegging (ICB's) kan omvatten, met name beursgenoteerde ICB's of 'ETF's'. De activa van de Cliënt worden rechtstreeks belegd in verschillende ICB's waarvan de cliënt eigenaar is van de rechten van deelneming ten belope van het belegde bedrag.

2. **Discretionary Portfolio Wealth** (min. 2.500.000 euro): de activa van de Cliënt worden belegd in een gediversifieerde portefeuille die elk type Instellingen voor Collectieve Belegging (ICB's) kan omvatten, met name beursgenoteerde ICB's of 'ETF's', alsook complexe en niet-complexe individuele aandelen- en obligatielijnen. Dit type beheer stelt de Cliënt in staat om, zonder in te grijpen in het beheer, eventuele meer specifieke oriëntaties te bepalen in overleg met de Bank. Deze oriëntaties maken het voorwerp uit van een aanhangsel bij het contract van discretionair beheer. Het kan gaan om een meer gepersonaliseerde activa-allocatie (in vergelijking met de modelportefeuilles van de Bank), om een meer uitgesproken belegging in bepaalde regio's of sectoren of om bepaalde specifieke uitsluitingen of beperkingen. De Bank blijft verantwoordelijk voor de uitvoering van het beheersmandaat en voor de naleving van het aan de portefeuille verbonden beleggersprofiel (het staat de Bank dus vrij om elke door de cliënt gewenste belegging of oriëntatie te weigeren, met name wegens een onverenigbaarheid met de beleggingsstrategie en/of het aan de portefeuille verbonden beleggersprofiel en/of een onverenigbaarheid met het algemene beleid van de Bank inzake de selectie van toegelaten beleggingsinstrumenten).

Voor alle vormen van beheer kunnen de Instellingen voor Collectieve Belegging waarin de activa van de Cliënt worden belegd, ICB's zijn waarvan de Bank en/of de Beheerder tevens het beheer van de activa verzekert/verzekeren.

Vanaf de storting van het minimale bedrag dat vereist is voor het beheer, wordt het ritme van de initiële belegging op discretionaire wijze door de Bank bepaald. Deze initiële belegging moet echter volledig zijn uitgevoerd uiterlijk aan het einde van een maximale periode van drie (3) maanden.

Artikel 4 - Toegelaten verrichtingen

Onverminderd de keuze van de beleggingsstrategie en het type beheer, geeft de Cliënt de Bank uitdrukkelijk de toestemming om met name voor zijn rekening en op eigen risico, zonder enige beperking, de volgende verrichtingen uit te voeren:

a. het kopen, verkopen, terugkopen, inkopen, omwisselen, verkrijgen, innen, overdragen of op enige andere wijze beschikken over alle beleggingsproducten, op de plaats, voor de prijs en op de wijze, inbegrepen contant of op termijn, die de Bank het meest aangewezen lijken;
b. het ontvangen en uitvoeren van alle betalingen en het geven van kwijting;
c. het participeren, indien de Bank het aangewezen acht, aan kapitaalverhogingen en het zich verbinden tot volstorten;
d. het openen van rekeningen in verschillende valuta's ingeval dit nuttig is voor het beheer van de Portefeuille;
e. teneinde een doeltreffend beheer te verzekeren, geeft de Cliënt de Bank de toelating voor een debetstand op zijn liquiditeitenrekening onder discretionair beheer, maar uitsluitend gedurende de termijn die nodig is voor de verwezenlijking van twee aan-/verkooptransacties van vooraf bepaalde financiële instrumenten en onverminderd de bepalingen van de consumentenkredietwetgeving;
f. het beleggen in rechten van deelneming van instellingen voor collectieve belegging waarvan de Bank de beleggingsportefeuille beheert.

Algemeen gesteld, machtigt de Cliënt de Bank om in naam en voor rekening van de Cliënt alle handelingen uit te voeren die door de Bank nodig of nuttig worden geacht en die passen in het kader van een goede uitvoering van deze Overeenkomst. Deze machtiging omvat de daden, welke dan ook, van beheer en van beschikking door de Bank. Hiertoe machtigt de Cliënt de Bank tevens om op te treden op alle binnen- en buitenlandse markten, zowel op contant als op termijn. De Cliënt aanvaardt de op deze markten geldende reglementen.

Artikel 5 - Niet-toegelaten verrichtingen

De Bank is niet gemachtigd tot de volgende verrichtingen:

a. het verpanden van het beheerde vermogen of het aanwenden ervan als waarborg of tot borgstelling, tenzij voor termijnoperaties of optiecontracten, overeenkomstig de desbetreffende reglementen en gebruiken of tenzij de Cliënt de Bank daartoe uitdrukkelijk toestemming verleent in een afzonderlijke akte;
b. het aanwenden van het beheerde vermogen voor eigen rekening of voor rekening van derden;
c. het aangaan van leningen voor rekening van de Cliënt, behalve wanneer de Cliënt de Bank daartoe uitdrukkelijk toestemming verleent in een afzonderlijke akte;
d. het aangaan van ongedekte posities voor de Cliënt, zoals het verkopen van financiële instrumenten zonder dat deze beleggingsinstrumenten in de Portefeuille worden aangehouden;
e. het stellen van verrichtingen op een niet-gereglementeerde markt;
f. de Bank is er in geen geval toe gehouden om de rechten verbonden aan de financiële instrumenten waarover het beheer aan haar is toevertrouwd, uit te oefenen.

Artikel 6 - Verslaggeving

De Bank bezorgt de Cliënt in de maand na afloop van elk kalendertrimester het trimestrieel rapport van zijn beleggingsportefeuille, via Online Banking en Mobile Banking.

De trimestriële rapporten kunnen gedurende minstens één jaar worden geraadpleegd via Online Banking. Indien de Cliënt vervolgens een kopie van een rapport vraagt, zal deze hem worden gefactureerd volgens de geldende tarieven vermeld in de Algemene Tarieflijst van de Bank.

Het trimestrieel rapport bevat onder meer de volgende informatie:

a. Het bedrag van de liquiditeiten;
b. de totale waarde van de Portefeuille en van de beleggingsproducten waarin hij is belegd, met vermelding van de munteenheid;
c. de evolutie en de prestaties van de Portefeuille
d. de verlopen rente van de rentedragende instrumenten;
e. de waardering en het aantal ingebrachte beleggingsproducten;

f. een overzicht van de spreiding van de activaklassen;
g. het bedrag van de aangerekende beheersprovisie;
h. de voordelen, ristorno's of retrocessies;
i. de verrichtingen (zoals aankopen, overdrachten, vervalprocessen, interesten, dividenden, kapitaalbewegingen) tijdens de verslagperiode.

Elk rapport geeft per beleggingsfonds de laatst gekende inventariswaarde weer op datum van het betreffende rapport. De individuele lijnen (aandelen en obligaties) en ETF's worden gewaardeerd aan de laatst gekende slotkoers op de rapportdatum. Deze inventariswaarden en slotkoersen worden door een officieel erkende provider aangeleverd. De Cliënt kan bij de Bank informatie over de provider opvragen. De Bank vestigt de aandacht van de Cliënt op het belang van dit document. Elke opmerking of onenigheid hieromtrent moet schriftelijk aan hem worden meegedeeld overeenkomstig de Algemene Bankvoorwaarden van de Bank.

Artikel 7 - All-in-fee

De commissie die de Cliënt aan de Bank verschuldigd is voor het discretionair beheer van zijn portefeuille (hierna 'All-in-fee'), wordt voor alle soorten beheer vastgelegd in de Tarieflijst discretionair beheer en advies (hierna 'Tarieflijst').

Elk trimester wordt geëvalueerd of het toegepaste All-in-fee-percentage overeenstemt met het toepasselijke percentage volgens de Tarieflijst.

In geval van wijziging van het beleggersprofiel van de Cliënt erkent en aanvaardt de Cliënt dat de kosten verbonden aan de nieuwe beleggingsstrategie (All-in-fee) van toepassing zijn en dit in overeenstemming met de geldende Tarieflijst.

De Bank behoudt zich het recht voor om de All-in-fee aan te passen op basis van de geldende Tarieflijst.

De Cliënt kan de Tarieflijst raadplegen via de website van de Bank of een gedrukt exemplaar aanvragen.

De All-in-fee wordt berekend op de totaliteit van de vermogensbestanddelen van de Portefeuille in beheer in het kader van de Overeenkomst, met inbegrip van de tegoeden op de liquiditeitenrekening in de Portefeuille.

De All-in-fee wordt berekend op dagelijkse basis van het vermogen onder beheer van het vorige trimester in overeenstemming met de Tarieflijst en dit vanaf de start van het beheer van de Portefeuille.

De All-in-fee omvat alle door de Cliënt aan de Bank verschuldigde vergoedingen, zoals transactiekosten, instap- en uitstapkosten op de fondsen, beheerkosten en het bewaarloon van de Bank. De fiscale lasten voortvloeiend uit de Overeenkomst of de uitvoering ervan, zoals in het bijzonder de btw op de All-in-fee en de schorsingsvergoeding, de taks op beursverrichtingen (beurstaks) en de roerende voorheffing, zijn niet inbegrepen in de All-in-fee. Deze omvat ook geen administratieve kosten (bv. attesten, opzoeking van transacties, duplicaten). Deze kosten zullen door de Bank worden aangerekend zoals vermeld in de toepasselijke tarieflijsten.

De All-in-fee is onderworpen aan btw en is trimestrieel door de Cliënt aan de Bank betaalbaar. Zij mag afgenomen worden van de liquiditeitenrekening in de Portefeuille. De berekening gebeurt dagelijks op basis van de activa.

Bij de beëindiging van de Overeenkomst wordt de All-in-fee trimestrieel aangerekend overeenkomstig de Tarieflijst discretionair beheer.

De Bank zal de door haar ontvangen retrocessies met betrekking tot de in de Portefeuille opgenomen beleggingen volledig doorstorten naar de Cliënt. De berekening van het door te storten bedrag zal proportioneel en pro rata temporis gebeuren. De uitbetaling zal meerdere keren per jaar gebeuren op de zichtrekening aangehouden in de portefeuille onder beheer. De Cliënt kan de gedetailleerde berekening hiervan bij de Bank opvragen.

Bij stopzetting van de Overeenkomst zullen de hierboven vermelde retrocessies dagelijks pro rata temporis doorgestort worden tot het einde van de Overeenkomst. De retrocessies worden per belegging procentueel weergegeven in het trimestrieel rapport.

De voordelen, ristorno's of retrocessies behoren uitsluitend toe aan de Cliënt.

Het is de Bank niet toegelaten om hierover een schuldvergelijking te doen.

Artikel 8 - Aanvang van het effectieve beheer

Het effectieve beheer treedt in werking vanaf het ogenblik dat het minimumbedrag van de gekozen beheerwijze binnen de Portefeuille van discretionair beheer is bereikt.

Zolang het minimumbedrag niet is gestort, wordt het beheer beschouwd als geschorst tot de storting van dit bedrag.

De cliënt verbindt zich ertoe het minimumbedrag binnen de 6 maanden te storten, zoniet behoudt de Bank zich het recht voor om het contract van discretionair beheer op te zeggen.

Artikel 9 - Aansprakelijkheid

De Bank garandeert de Cliënt een professioneel beheer van de Portefeuille en gaat daarbij tewerk op basis van de door haar zorgvuldig gemaakte vooruitzichten voor de beleggingsmarkten en van de door de Cliënt geformuleerde doelstellingen. De Bank is overeenkomstig het gemeen recht enkel aansprakelijk voor de schade die zij veroorzaakt door haar grove schuld, zware fout of bedrog, zonder de gevolgen van overmacht of toeval te moeten dragen. Het loutere feit dat zich een waardevermindering voordoet op het beheerde vermogen of op bepaalde tegoeden, volstaat niet om een fout in hoofde van de Bank aan te tonen. De Bank gaat een middelenverbintenis aan, aangezien zij geen garanties kan bieden met betrekking tot het gevoerde beheer, noch de door de Cliënt geformuleerde doelstellingen, aangezien - en de Cliënt erkent en aanvaardt dit uitdrukkelijk - niemand met zekerheid de toekomstige evolutie van de financiële markten kent.

Er wordt uitdrukkelijk overeengekomen dat de door de Bank aangewezen Beheerder geen enkele verantwoordelijkheid draagt ten aanzien van de Cliënt in het kader van het verstrekken van de beleggingsdienst van discretionair vermogensbeheer. Uitsluitend de Bank kan door de Cliënt aansprakelijk worden gesteld.

De Cliënt kan vroegtijdig een gehele of gedeeltelijke opvraging doen (min. 10.000 EUR) van rekeningtegoeden of financiële instrumenten. In dat geval zal de Bank binnen de kortst mogelijke termijn overgaan tot de verkoop van deze financiële instrumenten, rekening houdend met de dringendheid en eventuele schriftelijke instructies van de Cliënt.

Artikel 10 - Duur van de Overeenkomst en beëindiging

De Overeenkomst wordt aangegaan voor onbepaalde duur.

De Bank behoudt zich het recht voor om de Overeenkomst te beëindigen overeenkomstig de bepalingen voorzien in de Algemene Bankvoorwaarden.

Indien een van de partijen een van haar contractuele verplichtingen ten aanzien van de andere partij niet nakomt, heeft de andere het recht om de contractuele relatie te beëindigen.

Indien de Overeenkomst door meerdere houders werd ondertekend, moet de opzeggingsbrief door alle houders ondertekend worden. Indien niet alle houders deze brief ondertekend hebben, zal de Bank de Overeenkomst schorsen (overeenkomstig artikel 11 van het Reglement) en zal de opzegging van kracht worden 6 maanden na ontvangst van deze aangetekende brief.

De beëindiging van de Overeenkomst door de Cliënt heeft onmiddellijk uitwerking vanaf de ontvangst van de aangetekende brief door de Bank en dit onverminderd de tijd die nodig is voor de afwikkeling van de lopende transacties en de vereffening van de Portefeuille. De Cliënt moet in zijn aangetekend schrijven duidelijke instructies geven over de inhoud van de verschillende rekeningen (bijvoorbeeld: verkooporder, overdracht naar een andere rekening enz.). De Bank zal de instructies vermeld in de opzeggingsbrief uitvoeren binnen een termijn van 5 bankwerkdagen. Bijgevolg zullen eventuele verkooporders binnen de 5 bankwerkdagen na ontvangst van het aangetekend schrijven op de markt gebracht worden. In geval van onduidelijke of tegenstrijdige instructies zal de Overeenkomst worden geschorst overeenkomstig artikel 10 van het Reglement. Bij gebrek aan andere instructies van de Cliënt zal de Bank de effecten 5 bankwerkdagen na ontvangst van de brief te koop aanbieden.

De Bank kan niet aansprakelijk worden gesteld voor prijsschommelingen die zich voordoen tussen het tijdstip waarop de Bank de opzeggingsbrief heeft ontvangen en het tijdstip waarop de verkooporders in de markt geplaatst worden, op voorwaarde dat de Bank de termijn van 5 bankwerkdagen respecteert.

De Overeenkomst eindigt niet indien de Cliënt (of een van de Cliënten) overlijdt of in een toestand komt te verkeren als bedoeld in de artikelen 488/1 en 488/2 van het Burgerlijk Wetboek, onverminderd de mogelijkheid tot opzegging van de Overeenkomst zoals hierboven bepaald.

Op het einde van de Overeenkomst zal de Bank aan de Cliënt een afsluitingsverslag overhandigen.

Artikel 11 - Schorsing van de Overeenkomst

Zowel de Bank als de Cliënt kunnen de uitvoering van de Overeenkomst schriftelijk schorsen in geval van niet-uitvoering door de andere partij van haar verplichtingen die voortvloeien uit het contract. De reden van de schorsing moet in de brief naar behoren worden gemotiveerd. Zowel de bank als de cliënt aanvaarden de kennisgeving van de schorsing van de andere partij via e-mail te ontvangen.

De Bank beschikt bovendien over het recht om de uitvoering van de Overeenkomst te schorsen wanneer de correcte uitvoering ervan niet kan worden verzekerd, met name als gevolg van een aanpassing van de toepasselijke regelgeving, in afwachting van verplichte informatie met betrekking tot de cliënt (update van het beleggersprofiel ...), in geval van ontvangst van tegenstrijdige instructies (in geval van verschillen tussen de leden van een onverdeeldheid ...) of instructies die onverenigbaar zijn met de uitvoering van de Overeenkomst afkomstig van de cliënt (verzoek van de cliënt om al zijn tegoeden uit de financiële markten te halen ...).

De schorsing gaat ten laatste in 3 bankwerkdagen na de ontvangst ervan door de Bank of 3 bankwerkdagen na verzending van de schorsingsbrief door de Bank.

De duur van de schorsing mag niet meer bedragen dan 6 maanden in de loop waarvan de bank en de cliënt de praktische modaliteiten van de schorsing van de Overeenkomst moeten overeenkomen of, bij gebreke daarvan, de Overeenkomst moeten beëindigen overeenkomstig de bepalingen van de Overeenkomst.

Artikel 12 - Wijziging voorwaarden

De inhoud van dit Reglement kan door de Bank op elk moment worden gewijzigd na kennisgeving aan de Cliënt, overeenkomstig de Algemene Bankvoorwaarden.

Artikel 13 - Algemene bepalingen

De nietigheid van een van de clausules van de Overeenkomst heeft geen invloed op de geldigheid van de andere clausules. In voorkomend geval zullen de Cliënt en de Bank te goeder trouw onderhandelen over de wijziging van de Overeenkomst om haar hetzelfde economisch evenwicht te laten behouden als wanneer de nietige clausule geldig zou zijn.

Artikel 14 - Berekening van het rendement van de Portefeuille en waarschuwing

Per gekozen beleggingsstrategie heeft de Bank een referentieportefeuille samengesteld die dient als benchmarkportefeuille. Deze benchmarkportefeuille laat de cliënt toe om de effectieve prestaties van zijn persoonlijke portefeuille te evalueren en te vergelijken. Deze benchmarkportefeuille wordt samengesteld op basis van indices en benchmarks die representatief zijn voor de verschillende activaklassen die in deze referentieportefeuille zijn opgenomen.

De Cliënt kan het rendement van zijn Portefeuille tevens rechtstreeks vergelijken met de indices en benchmarks in kwestie, namelijk:

- Voor het aandelengedeelte:
  - MSCI EMU Net Total Return Index
  - MSCI Europe ex EMU Net Total Return Index (EUR)
  - MSCI USA Net Total Return Index (EUR)
  - MSCI Japan Net Total Return Index (EUR)
  - MSCI Emerging Markets Net Total Return Index (in EUR)
- Voor het obligatiegedeelte:
  - Bloomberg Barclays Euro Aggregate Treasury Total Return Index (LEATTREU)
  - Bloomberg Barclays Euro Aggregate Corporate Total Return Index (LECPTREU)
  - Voor het liquiditeitengedeelte:
  - Bloomberg ESTR Compounded Index (ESTCINDX)

In het rendement van de indices en de benchmark wordt er steeds abstractie gemaakt van kosten en taksen.

Artikel 15 - Berekening van het rendement van de Portefeuille en waarschuwing

De methode die gebruikt wordt voor de berekening van het rendement is conform de internationaal geldende normen. Deze methode, "Time Weighted Return" (TWR) genaamd, gebruikt rendementsvoeten gewogen in de tijd die aangepast worden voor de diverse inkomende en uitgaande geldstromen van de Portefeuille. In de Portefeuilles worden de rendementen op dagelijkse basis berekend volgens de volgende formule:

TWR = (1 + R1) * (1 + R2) * ... * (1 + Rn) - 1

Waarbij:

Rt = (waarde Portefeuille op dag t – waarde Portefeuille op dag t-1 – Fluxt) / waarde Portefeuille op dag t-1

Fluxt = in- en/of uitstroom op dag t

n = # dagen gedurende waargenomen periode

Het rendement wordt berekend inclusief alle kosten van het discretionair beheer (All-in-fee, reeds aangerekende taksen en andere kosten indien van toepassing).

Wanneer de activa van de Portefeuille een dividend/ coupon/interest uitkeren, worden ze in aanmerking genomen voor de berekening van de rendementen.

Wanneer de waarde van de Portefeuille op het einde van het vorige trimester met meer dan 10% daalt ten opzichte van de waarde van de Portefeuille, verwittigt de Bank de Cliënt zo snel mogelijk via een geschikt communicatiekanaal.

BIJLAGEN

1. BELEGGINGSSTRATEGIE - DEFINITIE VAN DE VOORGESTELDE BELEGGINGSSTRATEGIEËN

BELEGGINGSSTRATEGIE
De bank past een beleggingsstrategie toe die overeenstemt met het beleggersprofiel van de portefeuille in beheer volgens de volgende principes:

NIVEAU 1	
MiFID-beleggersprofiel	**Gecumuleerde blootstelling aan dynamische producten**
Zeer voorzichtig	Max. 10%
Voorzichtig	Max. 35%
Evenwichtig	Max. 65%
Dynamisch	Max. 90%
Offensief	Max. 100%

NIVEAU 2	
Overeenkomstige beleggingsstrategie	**Gecumuleerde blootstelling aan aandelenmarkten**
Full Bonds	Max. 0%
Conservative	Max. 35%
Balanced	Max. 65%
Growth	Max. 90%
Full Equities	Max. 100%

** De beleggingsstrategie 'full bonds' is uitsluitend beschikbaar binnen het beheer van het type 'Discretionary Portfolio Wealth'.*

1.1 Niveau 1 - overeenstemming met het beleggersprofiel

De gecumuleerde blootstelling aan dynamische producten geeft het maximale beleggingspercentage in dynamische producten weer dat in de portefeuille onder beheer kan worden opgenomen. De rest van de portefeuille wordt belegd in producten die als beschermend en/of defensief worden beschouwd. Deze limieten beogen te allen tijde de overeenstemming te verzekeren tussen het beleggersprofiel en de samenstelling van de portefeuille onder beheer, met name wat de naleving van de risicobereidheid betreft.

De definitie van dynamische, defensieve en beschermende producten waarvan de essentiële elementen hieronder worden vermeld, wordt gegeven in het Reglement beleggersprofiel en beleggingsadvies.

Beschermingsproducten: producten die gekenmerkt worden door een zeer sterke beperking van het risico op het belegde kapitaal in ruil voor een zeer beperkt potentieel rendement. Tot deze categorie behoren onder meer termijnrekeningen in euro en liquiditeiten in de portefeuille die wachten op een belegging.

Defensieve producten: producten die, gelet op hun kenmerken waaronder een beperkte waardeschommeling op lange termijn, beschouwd worden als beleggingen met een matig kapitaalrisico in ruil voor een beperkt rendement. Het betreft voornamelijk individuele obligaties, instellingen voor collectieve belegging (met inbegrip van ETF's), doorgaans met een risico-indicator van minder dan 4 en die hoofdzakelijk worden belegd in financiële instrumenten van het obligatie- of monetaire type. Tot deze categorie behoren ook andere producten met een gelijkwaardige risicoblootstelling als de genoemde producten. Hoewel deze producten als defensief worden beschouwd, kunnen ze toch leiden tot een verlies van het belegde kapitaal.

Dynamische producten: producten die, gelet op hun kenmerken waaronder een hoge waardeschommeling op lange termijn, beschouwd worden als beleggingen die gekenmerkt worden door rendementsmaximalisatie op lange termijn tegen een risico dat kan leiden tot een aanzienlijk verlies van de belegde bedragen. Deze producten houden een hoger marktrisico in dan defensieve producten met de bedoeling een hoger rendement te behalen. Het betreft met name instellingen voor collectieve belegging (met inbegrip van ETF's) met een risico-indicator van 4 of hoger zoals aandelenfondsen, gemengde fondsen die voornamelijk beleggen in internationale aandelenmarkten, hedge funds,

individuele aandelen. Tot deze categorie behoren ook alle andere producten waarvan de risico's gelijkwaardig zijn aan die van de genoemde producten. Obligatiefondsen kunnen door de bank onder meer ook als dynamisch worden beschouwd in functie van het risico dat voortvloeit uit hun beleggingsbeleid en hun onderliggende beleggingen.

1.2 Niveau 2 - beleggingsstrategie

De bank past op de beheerde portefeuille een beleggingsstrategie toe die in overeenstemming is met het beleggersprofiel van de portefeuille, wat onder meer inhoudt dat de maximale gecumuleerde blootstelling aan dynamische producten voortdurend wordt gerespecteerd.

De verschillende beleggingsstrategieën worden gedefinieerd volgens de activaklassen waarin de bank kan beleggen en die als volgt zijn opgebouwd:

- De klasse 'obligaties' omvat beleggingen in individuele obligaties, maar ook beleggingen in obligaties via instellingen voor collectieve belegging, met inbegrip van ETF's;
- De klasse 'aandelen' omvat beleggingen in individuele aandelen, maar ook beleggingen in aandelen via instellingen voor collectieve belegging, met inbegrip van ETF's;
- De klasse 'liquiditeiten' omvat monetaire beleggingen van het type liquiditeitenrekening, termijnrekening en monetaire fondsen.
- De klasse 'multi-activa' of 'multistrategie' omvat instellingen voor collectieve belegging, met inbegrip van ETF's, die beleggen in verschillende activaklassen, voornamelijk van het type aandelen, obligaties, en alternatieve producten van het type hedge funds die streven naar een 'absoluut' rendement losgekoppeld van de evolutie van de financiële markten.

Bovendien hangt het type financiële instrumenten, zoals gedefinieerd in bijlage 2.B., waarin de bank per activaklasse kan beleggen, voornamelijk af van het beleggersprofiel dat verbonden is aan de portefeuille in beheer en van het gekozen type beheer, zoals beschreven in het reglement.

De gecumuleerde blootstelling aan de aandelenmarkt is de maximaal toegelaten blootstelling voor elke beleggingsstrategie. Hieruit volgt dat de reële blootstelling van de portefeuille aan de aandelenmarkt regelmatig lager kan zijn dan deze maximale blootstelling. De bank herdefinieert regelmatig de blootstelling die haar het meest geschikt lijkt per beleggingsstrategie, rekening houdend met de marktomstandigheden en de algemene economische context. De reële blootstelling aan de aandelenmarkt van een bepaalde beleggingsstrategie kan echter niet zodanig worden verminderd dat de samenstelling van de portefeuille overeenstemt met die van een beleggingsstrategie met een lager risiconiveau en een lager rendementsperspectief.

A. Full Bonds: Zeer beperkt risico

Deze beleggingsstrategie beschikbaar binnen het beheer van het type 'Discretionary Portfolio Wealth' is gebaseerd op een zeer beperkt risiconiveau. De beleggingen kunnen worden gedaan in activaklassen zoals obligaties, liquiditeiten en multi-activa. Er wordt geen enkele belegging gedaan in aandelenactivaklassen, wat iedere blootstelling aan de aandelenmarkt uitsluit. Zowel de schommelingen in de waarde van de beleggingen als het verwachte rendement op middellange termijn zijn zeer beperkt.

Zelfs het nemen van een zeer beperkt risico kan bij ongunstige marktomstandigheden leiden tot een negatief rendement op kapitaal. De vooruitzichten op een positief rendement zijn echter hoger dan die van de geldmarkt over eenzelfde beleggingshorizon.

Deze beleggingsstrategie is een strategie op middellange termijn die een beleggingshorizon van minstens 3 jaar vereist.

B. Conservative: Beperkt risico

Deze beleggingsstrategie is gebaseerd op een beperkt risiconiveau. De beleggingen kunnen worden gedaan in activaklassen van het type obligaties, liquiditeiten, multi-activa, aandelen, met een gecumuleerde blootstelling aan de aandelenmarkt die beperkt is tot maximaal 35%. Zowel de schommelingen in de waarde van de beleggingen als het verwachte rendement op middellange termijn zijn beperkt.

Zelfs het nemen van een beperkt risico kan bij ongunstige marktomstandigheden leiden tot een negatief rendement op kapitaal. De vooruitzichten op een positief rendement zijn echter hoger dan die

van de geldmarkt of van een defensievere belegging binnen eenzelfde beleggingshorizon.

Deze beleggingsstrategie is een strategie op middellange termijn die een beleggingshorizon van minstens 3 jaar vereist.

C. Balanced: Matig hoog risico

Deze beleggingsstrategie is gebaseerd op een matig hoog risiconiveau. De beleggingen kunnen worden gedaan in activaklassen van het type obligaties, liquiditeiten, multi-activa, aandelen, met een gecumuleerde maximale blootstelling aan de aandelenmarkt van maximaal 65%. Deze strategie impliceert dus een potentieel vrij hoge blootstelling aan de internationale aandelenmarkten. De waarde van de beleggingen kan matig hoog schommelen.

Een hoger risico nemen dan bij een defensievere strategie impliceert meer beleggingen in financiële instrumenten waarvan de waarde vrij sterk kan schommelen, zowel naar boven als naar beneden (zoals bij beleggingen op de aandelenmarkten, rechtstreeks of via aandelenfondsen). Een matig hoog risico kan bij ongunstige marktomstandigheden leiden tot een negatief rendement op kapitaal. De vooruitzichten op een positief rendement zijn echter hoger dan die van een defensievere belegging binnen eenzelfde beleggingshorizon.

Deze beleggingsstrategie is een strategie op middellange tot lange termijn die een beleggingshorizon van minstens 5 jaar vereist.

D. Growth: Hoog risico

Deze beleggingsstrategie is gebaseerd op een hoog risiconiveau. Er kan worden belegd in activaklassen van het type obligaties, liquiditeiten, multi-activa, aandelen, met een maximale blootstelling aan de aandelenmarkt van maximaal 90%. Deze strategie impliceert dus een potentieel zeer hoge blootstelling aan de internationale aandelenmarkten.

De waarde van de beleggingen kan dus aanzienlijk schommelen.

Een hoger risico nemen dan bij een defensievere strategie impliceert meer beleggingen in financiële instrumenten waarvan de waarde zowel opwaarts als neerwaarts sterk kan schommelen (zoals bij beleggingen op de aandelenmarkten, rechtstreeks of via aandelenfondsen). Een hoog risico kan bij ongunstige marktomstandigheden leiden tot een negatief rendement op kapitaal. De vooruitzichten op een positief rendement zijn echter hoger dan die van een defensievere belegging binnen eenzelfde beleggingshorizon.

Deze beleggingsstrategie is een langetermijnstrategie die een beleggingshorizon van meer dan 5 jaar met een aanbevolen looptijd van 7 jaar vereist.

E. Full Equities: Zeer hoog risico

Deze beleggingsstrategie is gebaseerd op een zeer hoog risiconiveau. Er kan worden belegd in activaklassen van het type obligaties, liquiditeiten, multi-activa, aandelen, met een mogelijke blootstelling van de volledige portefeuille aan de aandelenmarkt. Deze strategie impliceert dus een potentieel totale blootstelling aan de internationale aandelenmarkten.

De waarde van de beleggingen kan sterk schommelen.

Het nemen van een zeer hoog risico houdt in dat er wordt belegd in financiële instrumenten waarvan de waarde zowel naar boven als naar beneden zeer sterk kan schommelen (zoals bij beleggingen op de aandelenmarkten, rechtstreeks of via aandelenfondsen). Een dergelijk risico kan bij ongunstige marktomstandigheden leiden tot een fors negatief rendement van het kapitaal. De vooruitzichten op een positief rendement zijn echter hoger dan die van een defensievere belegging binnen eenzelfde beleggingshorizon.

Deze beleggingsstrategie is een langetermijnstrategie die een beleggingshorizon van meer dan 5 jaar met een aanbevolen looptijd van meer dan 7 jaar vereist.

2. FINANCIËLE INSTRUMENTEN EN DAARAAN VERBONDEN RISICO'S

A. Algemene risico's van financiële instrumenten

1. Kredietrisico (insolventie)

Het kredietrisico is het risico dat de tegenpartij aan wie het geld werd uitgeleend, niet in staat is het terug te betalen. Het kredietrisico heeft zowel betrekking op de hoofdsom als eventuele afgesproken rente. De kans op wanbetaling door een debiteur wordt doorgaans weerspiegeld in een rating.

2. **Ondernemingsrisico**
Het ondernemingsrisico is het risico dat eigen is aan de onderneming. Het stemt overeen met de mogelijkheid dat de onderneming die een effect uitgeeft eigen negatieve gebeurtenissen ondergaat (wanbeheer, financiële problemen, geschillen, verlies van marktaandeel enz.) die de waarde van haar aandelen of obligaties beïnvloeden. Het ondernemingsrisico van jonge bedrijven en bedrijven met groeiverwachtingen kan veel groter zijn dan het ondernemingsrisico van gevestigde ondernemingen.

3. **Renterisico**
Het renterisico verwijst naar de gevolgen van een verandering van de rentevoeten die op de markt primeren, op de ruilverhouding van financiële instrumenten.

4. **Wisselrisico**
Het wisselrisico is het risico verbonden aan beleggingen in een andere munt dan de basismunt van de beleggingsportefeuille, die in principe de euro zal zijn. De wisselkoers tussen deze munt en de euro kan sterk schommelen doorheen de tijd en bijgevolg een impact hebben op de waarde van de portefeuille.

5. **Liquiditeitsrisico**
Het liquiditeitsrisico is het risico op een gebrek aan of de potentiële afwezigheid van een tegenpartij om een instrument te kopen/verkopen tegen een prijs die overeenstemt met zijn intrinsieke waarde.

6. **Duurzaamheidsrisico (of ESG-risico)**
Risico dat ecologische, sociale of governancecriteria (ESG) een negatieve impact hebben op de waarde van een instrument of beleggingsportefeuille. Het betreft een niet-financieel risico dat dus geen verband houdt met de evolutie van de financiële markten.

   Dit risico kan zich met name manifesteren in de impact van klimaatverandering of natuurrampen op de activiteiten van een onderneming, daden van greenwashing, schendingen van sociale, ecologische of governancenormen. Dit risico wordt steeds meer geïntegreerd in het vermogensbeheer in Europa, met name als gevolg van de steeds strengere regelgeving op het vlak van transparantie (SFDR, taxonomie, CSRD ...).

7. **Inflatierisico**
Dit risico vloeit voort uit het verlies van koopkracht door het effect van monetaire erosie indien de inflatie het beleggingsrendement overschrijdt. Hoewel de nominale waarde van de belegging ongewijzigd blijft, kan de reële waarde ervan toch dalen (met hetzelfde bedrag kan minder worden geconsumeerd in het echte leven).

8. **Marktrisico (koersvolatiliteit)**
Marktrisico is het risico op verlies voortvloeiend uit de algemene schommelingen van de financiële markten en dat alle activa treft, ongeacht de individuele kwaliteit van de instrumenten. Het kan worden veroorzaakt door economische, politieke, geopolitieke of milieugebeurtenissen of door collectieve marktbewegingen.

9. **Tegenpartijrisico**
Het tegenpartijrisico is het risico dat de partij met wie een financieel contract werd afgesloten, haar verplichtingen niet nakomt. Het kan bijvoorbeeld gaan om wanbetaling bij een derivatentransactie, een lening of een OTC-transactie. Dit risico betreft met name contracten waarbij de verbintenissen in de tijd worden uitgesteld. Als de tegenpartij in gebreke blijft, kan de belegger een gedeeltelijk of volledig financieel verlies lijden.

B. Financiële instrumenten

Het type financiële instrumenten waarin de bank kan beleggen per activaklasse hangt voornamelijk af van het beleggersprofiel dat verbonden is aan de portefeuille in beheer en van het gekozen type beheer, zoals beschreven in het reglement.

De kenmerken van deze financiële instrumenten en de daaraan verbonden risico's worden hieronder uiteengezet.

1. **Deposito van liquiditeiten**

Liquiditeiten zijn contanten aangehouden in de discretionair beheerde portefeuille van de Cliënt. Ze bestaan voornamelijk uit de volgende elementen:

a) Soort deposito's
- (Zicht)rekening-courant
  Het betreft deposito's in contanten op een rekening-courant aangehouden binnen de

discretionair-beheerportefeuille van de Cliënt in afwachting van een belegging. Deze deposito's kunnen genieten van een creditrente. Ze worden meestal uitgedrukt in euro, maar kunnen ook in een andere valuta luiden.

- Termijnrekening/-deposito
  Een termijndeposito is een belegging van liquiditeiten voor een vooraf bepaalde periode en tegen een vooraf bepaalde rentevoet die recht geeft op de terugbetaling, op de oorspronkelijk overeengekomen vervaldag, van het gestorte kapitaal. De weergegeven rentevoet is altijd een bruto rentevoet op jaarbasis.

  Het rendement van de rekening vloeit voort uit de creditintresten die de bank betaalt. Het kan echter ook een verlies veroorzaken in geval van vereffening van het deposito vóór de initieel overeengekomen vervaldatum. In geval van een deposito in een andere munt dan de euro kan er ook winst of verlies zijn op de waarde van de munt ten opzichte van de euro.

  Men onderscheidt doorgaans termijnrekeningen 'korte termijn' (van een week tot minder dan een jaar) van termijnrekeningen 'lange termijn' (van een jaar of meer).

b) Belangrijkste financiële risico's van liquiditeitendeposito's

- Kredietrisico (insolventie)
  De deposito's zijn onderworpen aan het kredietrisico verbonden aan de terugbetalingscapaciteit van de bewaarder bij wie de tegoeden op rekening worden bewaard. Dit risico wordt echter beperkt door het feit dat het gaat om deposito's bij banken die onder streng toezicht staan. Deze deposito's worden ook doorgaans beschermd door de depositobeschermingsmechanismen tot een vast plafond per cliënt dat de beleggers vergoedt in geval van faillissement van de bewaarder.

- Risico verbonden aan inflatie
  Dit risico houdt verband met het verlies van de waarde van de liquiditeiten als gevolg van monetaire erosie. De reële waarde van het kapitaal kan na verloop van tijd, afhankelijk van het inflatiepercentage en de creditrente toegepast op de liquiditeitenrekeningen, gedaald zijn als gevolg van de inflatie.

- Wisselrisico
  Voor liquiditeitenrekeningen en -deposito's in andere valuta's dan de euro hangt dit risico af van de waarde van de valuta waarin deze rekeningen luiden. Deze waarde kan stijgen of dalen ten opzichte van de euro.

- Liquiditeits- en renterisico
  Het is in principe verboden om een termijndeposito vervroegd te beëindigen, wat een liquiditeitsrisico kan inhouden. Als de belegger toch vroeger dan verwacht over het termijndeposito wil beschikken en de bank het aanvaardt, hangt de afkoopwaarde onder meer af van de marktrente en de kost die de bank draagt (met name wanneer de marktrente over de resterende looptijd hoger is dan de rentevoet van de termijnrekening).

  Meer informatie over de depositobescherming vindt u op de site nagelmackers.be - Reglement.

2. Klassieke of 'niet-complexe' obligaties

Een klassieke obligatie is een schuldeffect, een lening, uitgegeven door een emittent met een vooraf bepaalde looptijd en tegen een vooraf bepaalde vaste rentevoet (die in voorkomend geval nul kan zijn). Dit effect omvat een recht op terugbetaling van het belegde kapitaal, maar enkel op de eindvervaldag en in de valuta van de obligatie.

Het rendement van een obligatie bestaat uit de betaling van de initieel overeengekomen rente en, in geval van verkoop vóór de eindvervaldag, uit een winst of verlies op het kapitaal in functie van de evolutie van de koers van de obligatie op de markten. Bij een belegging in een andere valuta dan de euro kan er ook winst of verlies zijn op de waarde van de valuta ten opzichte van de euro. De obligaties kunnen zowel op de primaire markt (bij uitgifte) als op de secundaire markt (na uitgifte) worden verworven.

De betalingsstructuur van deze obligaties is derhalve voorspelbaar, lineair en transparant. Ze worden daarom 'klassiek' of 'niet-complex' genoemd.

a) Soorten obligaties

Onder de niet-complexe obligaties worden bepaalde onderscheidingen gemaakt, met name in functie van de emittent, de plaats van uitgifte of het potentiële risico/rendement.

N-RGT-922/12.2026 - Verantwoordelijke uitgever: Bank Nagelmackers nv, Montoyerstraat 14, 1000 Brussel - FSMA 0404.140.107

- Staatsobligaties
  De staatsbon is een vastrentend effect met een jaarlijkse coupon (zonder mogelijkheid tot kapitalisatie), die vier keer per jaar door de Belgische staat wordt uitgegeven in euro.
  OLO's ('Obligation Linéaire-Lineaire Obligatie') zijn eveneens een schuldinstrument van de Belgische federale staat. In vergelijking met staatsbons zijn deze effecten obligaties op middellange, lange of zeer lange termijn (tot 30 jaar), uitgedrukt in euro, doorgaans onderschreven door professionele beleggers.

- Bedrijfsobligaties (corporate bonds)
  Een obligatie uitgegeven door een onderneming. Het is een schuldinstrument dat representatief is voor een deelneming in een lening uitgegeven door een onderneming uit de privésector.

- Euro-obligaties
  Euro-obligaties zijn obligaties die op internationaal niveau (in meerdere landen tegelijk) worden uitgegeven door privéondernemingen, overheidsinstellingen, soevereine staten en internationale instellingen, buiten het land van de valuta waarin ze worden uitgegeven. Ze worden meestal uitgedrukt in verschillende valuta's.

- Hoogrentende obligaties
  Hoogrentende obligaties (non-investment-grade bonds, speculative-grade bonds of junk bonds) is de verzamelnaam voor obligaties die worden uitgegeven door emittenten met een lagere kredietwaardigheid op het moment van aankoop. Deze obligaties hebben dus een hoger kredietrisico, maar bieden als tegenprestatie een hogere vergoeding dan obligaties van betere kwaliteit om ondanks een lagere rating beleggers aan te trekken.

- Obligaties van groeilanden
  Groeilanden zijn landen waar de sociale en ondernemersactiviteit zich snel ontwikkelt en die op weg zijn naar industrialisatie. Gemiddeld zijn beleggingen in deze landen volatieler dan beleggingen in reeds meer ontwikkelde landen. Beleggers willen een hoger rendement voor hun belegging in deze groeilanden ter compensatie van de volatiliteit en het hogere risico.

  Obligaties van groeilanden (emerging market debt) worden dus uitgegeven door groeilanden. Deze term wordt voornamelijk gebruikt voor de uitgifte van staatsleningen van deze landen en heeft geen betrekking op bedrijfsobligaties die niet bestaan in deze categorie van obligaties. Ze kunnen worden uitgegeven in vreemde valuta, maar ook in USD of EUR (harde valuta ten opzichte van plaatselijke valuta). Obligaties van groeilanden hebben doorgaans een lagere kredietrating dan obligaties van ontwikkelde landen omwille van het verhoogde economische en politieke risico.

b) Belangrijkste financiële risico's van niet-complexe obligaties

- Kredietrisico (insolventie)
  Dit risico hangt af van de kwaliteit van de emittent, die doorgaans wordt gewaardeerd door ratingbureaus die een 'rating' toekennen aan de emittenten. Hoe beter de toegekende 'rating' (bijvoorbeeld AAA voor de meest kredietwaardige emittenten), hoe kleiner het risico. De ratingbureaus zijn echter niet onfeilbaar en het risico van insolventie van de emittent kan tijdens de looptijd van de obligatie veranderen. Hoe hoger dit risico, hoe groter het risico op niet-betaling van de coupons en/of terugbetaling van het belegde kapitaal op de vervaldag.

  Hoogrentende obligaties (non-investment-grade bonds, speculative-grade bonds of junk bonds) is de verzamelnaam voor obligaties waarvan de emittenten op het moment van aankoop een lagere kredietwaardigheid hebben, wat gecompenseerd wordt door een beter rendement.

- Duurzaamheidsrisico
  Obligaties zijn afhankelijk van de terugbetalingscapaciteit van de emittent. Een slechte ESG-score kan een invloed hebben op de kredietrating, de kredietspread dus doen stijgen en de waarde van de obligatie doen dalen. Het effect zal des te groter zijn wanneer de emittent actief is in een gevoelige sector (fossiele energie, zware industrie ...).

  Hoe langer de termijn van de obligatie, hoe hoger het risico (hoe groter het risico dat een ESG-risico zich voordoet).

- Risico verbonden aan inflatie
  Dit risico houdt verband met het waardeverlies van de beleggingen als gevolg van monetaire erosie. Afhankelijk van het inflatiepercentage en de creditrente toegepast op obligaties kan de reële waarde van het belegde kapitaal mettertijd dalen als gevolg van de inflatie.

- Wisselrisico
  Voor obligaties uitgegeven in andere valuta's dan de euro is dit risico verbonden aan de evolutie van de waarde van de valuta, die kan stijgen of dalen ten opzichte van de euro. Indien bij de terugbetaling van het kapitaal de vreemde valuta in waarde is gedaald, zal de omrekening naar euro leiden tot een verlies. Bij de uitbetaling van elke coupon moet ook het wisselrisico gedragen worden.

- Liquiditeitsrisico
  Dit risico houdt verband met het bestaan en de goede werking van een secundaire markt die het mogelijk maakt een obligatie vóór de vervaldag te verkopen tegen correcte voorwaarden (looptijd, prijs, kosten ...). Obligaties uitgegeven door kredietwaardige debiteuren en/of met een aanzienlijk uitgiftevolume hebben een hogere liquiditeitsgraad dan obligaties van meer kwetsbare debiteuren, minder gerenommeerde debiteuren of met een beperkter uitgiftevolume. Hoe meer liquide de markt is, hoe gemakkelijker het is om snel te kopen of te verkopen tegen een prijs die dicht bij de werkelijke waarde ligt, tegen lage kosten en binnen korte termijnen.

- Renterisico
  De waarde van een obligatie op de secundaire markt varieert tijdens de looptijd naargelang de evolutie van de rentevoeten sinds de uitgifte ervan.

  Als de marktrente over de resterende looptijd van de obligatie gedaald is ten opzichte van de obligatierente, stijgt de waarde van de obligatie op de markt. In het tegenovergestelde geval daalt de waarde ervan en kan dit leiden tot een minderwaarde voor de belegger. De koers van de obligatie zal immers dalen tot een niveau waarbij het rendement (de aan de koers gekoppelde rentevoet) gelijk zal zijn aan het rendement van een nieuwe op de primaire markt uitgegeven obligatie over de resterende looptijd.

3. Complexe obligaties

Complexe obligaties zijn, net als niet-complexe obligaties, schuldeffecten die naargelang de emittent kunnen worden uitgegeven in de vorm van een bedrijfsobligatie, euro-obligatie, een obligatie uitgegeven door een groeiland en die ook hoogrentende obligaties kunnen zijn.

Ze worden echter gekenmerkt door het feit dat hun potentiële risico en rendement afhankelijk zijn van componenten die de evaluatie van dit risico en dit rendement moeilijker in te schatten maken dan die van klassieke 'niet-complexe' obligaties.

Een obligatie zal als complex worden beschouwd indien zij één of meer van deze kenmerken vertoont:

- een structuur die het inschatten van het risico moeilijk maakt
- geen verhandeling op een gereglementeerde markt
- potentiële verliezen die hoger zijn dan de initiële investering
- de aanwezigheid van een geïntegreerd afgeleid instrument, waardoor de waarde of het rendement van de obligatie afhankelijk is van een ander actief, een index of een gebeurtenis.

a) Type complexe obligaties

Complexe obligaties zijn gevarieerd en omvatten voornamelijk de volgende soorten obligaties:

- 'Callable' obligaties
  De emittent van de obligatie heeft het recht om de belegger vervroegd terug te betalen op een datum en aan een prijs bepaald bij de uitgifte van de obligatie. Deze 'call' ('aankoopoptie') geeft emittenten dus de mogelijkheid om hun schulden vroegtijdig af te lossen. Dit is meestal zo wanneer de rentevoeten gedaald zijn sinds de uitgifte van de obligatie en de emittent zich, na de terugbetaling van de beleggers, goedkoper kan herfinancieren.

  Het risico voor de belegger is dat hij in voorkomend geval vroegtijdig terugbetaald wordt aan een prijs die onder de marktprijs ligt. Hij kan, indien hij dat wil, opnieuw beleggen, maar in minder gunstige omstandigheden. Om dat risico voor de belegger te compenseren, is de rente (en dus de coupon) van een 'callable' obligatie hoger dan bij een gewone obligatie.

- 'Puttable' obligaties
  De belegger heeft het recht om van de emittent een vervroegde terugbetaling van de obligatie te eisen op een datum en aan een prijs bepaald bij de uitgifte van de obligatie. In ruil voor deze 'put' (verkoopoptie) is de rente (en dus de coupon) van een 'puttable' obligatie lager dan bij een gewone obligatie. Dit soort obligatie wordt vaak in de vorm van een 'controlewijzigingsclausule' toegepast op bedrijfsobligaties. De meeste emittenten nemen deze clausule op om beleggers de mogelijkheid te bieden terugbetaling te eisen in geval van een wijziging in de zeggenschap (controle) van de uitgevende vennootschap als gevolg van een overname of fusie van deze vennootschap (met name indien de belegger van mening is dat deze operatie de kredietpositie of de solvabiliteit van de uitgevende vennootschap zou kunnen verslechteren).

  Een risico verbonden aan dit type obligatie is dat de emittent financieel niet in staat is om een vervroegde terugbetaling te doen, met name als de 'put' door veel beleggers op hetzelfde moment wordt geactiveerd.

- Door activa gedekte obligaties
  Door activa gedekte obligaties zijn obligaties waarvan de nominale waarde en de coupons verbonden zijn aan een portefeuille van onderliggende financiële activa (een portefeuille van kredieten, hypotheken, huurgelden enz.) die niet op een markt kunnen worden verhandeld. Deze activa zijn gegroepeerd in een structuur (een vennootschap, een fonds) die de obligaties uitgeeft. Beleggers ontvangen de betalingen verbonden aan de activa (zoals de aflossing van kredieten) in de vorm van coupons of terugbetaling van het in de obligatie belegde kapitaal.

  Het specifieke risico bestaat erin dat de activa onvoldoende inkomsten genereren om de uitbetaling van de coupons of de terugbetaling van het kapitaal te verzekeren. Zowel de couponbetalingen als de terugbetaling op de vervaldag zijn gekoppeld aan de waarde van de activa die de obligatie dekken.

- Obligaties verbonden aan een index of een waarde

  In het geval van obligaties verbonden aan een index gaat het om obligaties waarvan de nominale waarde en de coupons verbonden zijn aan de evolutie van een index, zoals obligaties gekoppeld aan de evolutie van een rentevoet, een beursindex of aan de inflatie van een land. Hoe meer de inflatie toeneemt, hoe meer de nominale waarde toeneemt in dit geval. De coupon wordt eveneens aangepast aan de inflatie aangezien hij wordt toegepast op het bedrag van de geïndexeerde nominale waarde. In ruil daarvoor is de vaste couponrente lager dan die van een klassieke obligatie.

  In het geval van obligaties verbonden aan een waarde wordt hun rendement geïndexeerd op de prestatie van een bepaalde waarde, zoals een specifiek aandeel, een aandelenkorf, een grondstof of een ander actief. De rentebetaling en/of de aflossing van de hoofdsom kan variëren afhankelijk van de prestatie van dit onderliggende actief.

  Obligaties verbonden aan een index worden vaak gezien als minder risicovolle instrumenten, geschikt voor beleggers die zich willen beschermen tegen inflatie of specifieke economische omstandigheden. Obligaties verbonden aan een waarde daarentegen kunnen een hoger rendement bieden, maar houden een verhoogd risico in door de afhankelijkheid van de prestatie van een aandeel of een bepaalde waarde.

  Obligaties met variabele rente of 'floating rate notes - FRN'
  Dit zijn obligaties die een variabele coupon uitgeven tijdens een deel of de volledige duur van de lening. Bij 'floating rate notes' wordt de couponrente periodiek (maandelijks, trimestrieel, jaarlijks ...) aangepast aan een vooraf bepaalde referentierente (bijvoorbeeld de Euribor). In tegenstelling tot een obligatie met vaste coupon past de coupon van de obligatie met variabele rente of FRN zich aan de evolutie van de referentierente aan.

  De koers van de obligatie met variabele rentevoet of FRN zal vrijwel niet dalen of stijgen in functie van de evolutie van de rentevoeten, want het is de coupon die telkens zal worden aangepast (verhoogd of verlaagd) aan de nieuwe

referentierente (eventueel tot een bepaalde maximumrente).

- Achtergestelde obligaties
  Dit zijn obligaties die, ingeval de uitgevende vennootschap failliet gaat, slechts terugbetaald worden aan de obligatiehouders na alle andere schuldeisers. De houders van achtergestelde obligaties hebben echter voorrang op terugbetaling ten opzichte van de aandeelhouders van de vennootschap.

  Aangezien dit soort obligatie een groter risico inhoudt bij een eventuele faling van de emittent, vraagt de belegger een hogere risicopremie (in de vorm van een hogere coupon).

- Eeuwigdurende obligaties
  Deze obligaties, ook wel perpetuals genoemd, hebben geen eindvervaldag (of hebben een extreem lange looptijd).

  Aangezien de emittent in principe niet verplicht is om het kapitaal terug te betalen, loopt de belegger meer risico op faillissement van de emittent (kredietrisico) en zal hij zijn obligatie moeten verkopen op de markten om zijn kapitaal volledig of gedeeltelijk terug te krijgen (liquiditeitsrisico).

  Door hun lange looptijd zijn deze obligaties erg gevoelig voor de evolutie van de rentevoeten in het geval van een vaste coupon. Ze zijn bovendien gevoeliger voor bewegingen van het kredietrisico van de uitgevende instelling. De koersvolatiliteit van eeuwigdurende obligaties ligt dichter bij die van aandelen en houdt een groter risico in dan bij gewone obligaties. De belegger vraagt een hogere risicopremie (in de vorm van een hogere coupon) om dat bijkomende risico te lopen.
- Converteerbare obligaties en reverse convertibles (omgekeerd converteerbare obligaties)
  Een converteerbare obligatie is een effect uitgegeven door een emittent, met een vooraf bepaalde looptijd en tegen een vooraf bepaalde vaste of variabele rentevoet. De houder van een converteerbare obligatie kan de waarde van zijn obligatie, binnen een vastgestelde termijn, omwisselen voor aandelen van het bedrijf.

  In ruil voor het recht om de converteerbare obligatie om te wisselen voor aandelen tegen bepaalde voorwaarden ontvangt de houder van een converteerbare obligatie een rentevoet die lager ligt dan de rentevoet die de houder van een identieke klassieke obligatie krijgt.

  Een reverse convertible is een financieel instrument uitgegeven door een emittent met een doorgaans vooraf bepaalde termijn en een relatief hoge, vaste of variabele couponrente. Dit instrument is binnen een bepaalde termijn en naar keuze van de emittent tegen bepaalde voorwaarden converteerbaar tegen het nominale bedrag in aandelen van een onderneming of tegen de tegenwaarde in cash.

  Het bijzondere risico houdt verband met het feit dat de koersevolutie van de converteerbare obligatie die van het onderliggende aandeel vrij dicht volgt, wat leidt tot een minderwaarde in geval van koersdaling van het aandeel.

  Voor een reverse convertible wordt het kapitaalrisico ook verhoogd door het feit dat de belegger het risico loopt dat hij in aandelen wordt terugbetaald tegen een waarde die lager is dan de nominale waarde van zijn obligatie en dat hij een deel van zijn kapitaal verliest. Indien de emittent op het overeengekomen tijdstip beslist om de belegger in aandelen terug te betalen en deze aandelen een marktwaarde van nul hebben, zal het terugbetaalde bedrag eveneens nul zijn.

b) Belangrijkste financiële risico's van complexe obligaties

Ook hier zijn in principe de belangrijkste financiële risico's van niet-complexe obligaties van toepassing. De specifieke kenmerken van elk type niet-complexe obligaties kunnen echter een effect hebben op het risico van het effect, zoals beschreven in elke beschrijving. Het risico en de rendementsvooruitzichten van een complexe obligatie hangen immers meestal ook af van het onderliggende afgeleide instrument en/of het mechanisme dat eigen is aan deze complexe obligatie.

4. Aandelen

Aandelen zijn eigendomstitels betreffende een fractie van het kapitaal van een vennootschap. De aandeelhouder is dus eigenaar van de vennootschap naar rato van het aantal aandelen in zijn bezit. Aandelen hebben meestal geen eindvervaldag en leveren geen vaste inkomsten op.

Bij een belegging in aandelen kan het rendement bestaan uit de betaling van dividenden, koerswinst of koersverlies en – indien in een andere munt werd belegd – valutawinst of valutaverlies.

De evolutie van de koers van een aandeel en het dividend ervan hangen af van talrijke factoren, zowel eigen aan de vennootschap (zoals haar financiële, technische en commerciële situatie, haar beleggingsbeleid, haar vooruitzichten en die van haar economische sector enz.) als extern aan de vennootschap. De aandelenmarkt wordt immers beïnvloed door politieke gebeurtenissen, de economische en monetaire situatie, zowel internationaal als nationaal, en door emotionele of irrationele elementen die de koersschommelingen op de beurs kunnen verergeren (zowel opwaarts als neerwaarts).

Al deze complexe factoren beïnvloeden de koers van het aandeel en kunnen het op korte termijn vrij volatiel maken. Beleggen in aandelen moet dan ook beschouwd worden als een belegging op lange termijn.

a) Belangrijkste financiële risico's van aandelen

- Ondernemingsrisico
  Het ondernemingsrisico stemt overeen met de mogelijkheid dat de financiële, operationele of strategische situatie van een vennootschap verslechtert. Deze verslechtering kan leiden tot een daling van de waarde van het aandeel of zelfs tot een totaal verlies voor de aandeelhouder in geval van faillissement van de onderneming.

- Duurzaamheidsrisico
  Aangezien aandelen een eigendomsaandeel vertegenwoordigen in een onderneming, kan slecht ESG-beheer (vervuiling, sociaal schandaal, corruptie …) een rechtstreekse impact hebben op de beurswaardering van de onderneming, met als gevolg een waardeverlies voor de aandeelhouders. Financiële markten reageren steeds sneller op controverses rond duurzaamheid.

- Liquiditeitsrisico
  Liquiditeit wordt verzekerd door het bestaan van een georganiseerde markt. Ze hangt vooral af van het transactievolume van het effect. Hoe hoger de beurskapitalisatie van de vennootschap, hoe groter en dus meer liquide de aandelenmarkt. Hoe meer liquide de aandelenmarkt, hoe gemakkelijker het is om snel te kopen of te verkopen tegen een prijs die dicht bij de werkelijke waarde ligt, tegen lage kosten en binnen korte termijnen.

- Wisselrisico
  Voor aandelen uitgegeven in andere valuta's dan de euro is dit risico verbonden aan de evolutie van de waarde van de valuta, die kan stijgen of dalen ten opzichte van de euro. Indien bij de verkoop van het aandeel de vreemde valuta in waarde is gedaald, zal de omrekening naar euro leiden tot verlies. Bij de uitbetaling van een dividend moet ook het wisselrisico gedragen worden.

- Renterisico
  Over het algemeen heeft een stijging van de marktrentes een negatieve impact op de evolutie van de aandelenkoersen, met name door de economische vertraging die daaruit voortvloeit. Als de rente stijgt, stijgen de financieringskosten voor ondernemingen, wat hun investeringen en groei kan afremmen. Dit kan ook leiden tot een daling van de consumentenvraag, wat de bedrijfswinsten treft en weegt op de waardering van aandelen.

- Marktrisico
  Dit risico hangt sterk af van de kwaliteit van de onderneming, maar ook meer in het algemeen van de evolutie van de activiteitensector en van de algemene evolutie van de financiële markten. Een zogenaamd 'speculatief' aandeel houdt een hoger risico op koersvolatiliteit in dan een aandeel van een onderneming waarvan de activiteiten stabieler zijn in defensieve sectoren (zoals de gezondheidszorg). Er is altijd een risico om een aandeel met verlies te verkopen (tegen een koers die lager ligt dan de aankoopkoers). Dit risico is hoog, vooral op korte termijn.

- Risico op afwezigheid van inkomsten
  Dividend is een variabel inkomen. Een vennootschap kan, om verschillende redenen,

beslissen om bepaalde jaren geen dividend uit te keren.

5. Instellingen voor collectieve belegging

De term 'Instelling voor Collectieve Belegging' (ICB) is een algemene begrip voor een entiteit, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, die kapitaal van het publiek verzamelt en collectief belegt in een geheel van effecten volgens het principe van risicodiversificatie (vandaar ook de terminologie 'beleggingsfonds').

ICB's zijn een vorm van collectief portefeuillebeheer. De meest voorkomende ICB's in België zijn 'beveks' (beleggingsvennootschappen met veranderlijk kapitaal) en gemeenschappelijke beleggingsfondsen (zoals pensioenspaarfondsen).

De beheerders van de ICB's beleggen de ingezamelde bedragen in verschillende effecten (aandelen, obligaties, geldmarktinstrumenten, vastgoedcertificaten, valuta's, termijnbeleggingen, derivaten ...) met inachtneming van het beleggingsbeleid van het fonds beschreven in het prospectus volgens de principes van risicospreiding.

Beleggen via deelbewijzen van ICB's maakt dus een diversificatie van het risico mogelijk. ICB's beleggen hun activa immers in een groot aantal afzonderlijke waarden die niet systematisch in dezelfde richting of met dezelfde amplitude evolueren. Deze techniek maakt het mogelijk om de risico-rendementsverhouding te optimaliseren.

De soorten ICB's waarin de bank de tegoeden van de cliënt onder beheer kan beleggen, rekening houdend met het beleggersprofiel dat verbonden is aan de portefeuille onder beheer en het type beheer, zijn de volgende

a) Type ICB volgens rechtsvorm

- Beleggingsvennootschappen met veranderlijk kapitaal (beveks)
  Beleggingsvennootschappen nemen doorgaans de vorm aan van een naamloze vennootschap (nv). Elke belegger wordt aandeelhouder en ontvangt een aantal deelbewijzen/aandelen in verhouding tot zijn inbreng. Elk deelbewijs wordt vergoed volgens de inkomsten die de ICB ontvangt. Deze inkomsten worden herverdeeld aan de houders in de vorm van dividenden (distributieaandeel) of herbelegd in de ICB (kapitalisatieaandeel).
  Beveks of beleggingsvennootschappen met veranderlijk kapitaal hebben de mogelijkheid om het kapitaal dagelijks te verhogen (uitgifte van nieuwe aandelen) of te verminderen (terugkoop van bestaande aandelen). Deze vorm van ICB's komt het meest voor in België, vooral dankzij hun flexibiliteit.
  Bij een bevek kan de belegger op elk moment instappen of uitstappen tegen de inventariswaarde van dat moment. Binnen eenzelfde bevek zijn er vaak meerdere compartimenten, elk met een eigen portefeuillesamenstelling en eigen beleggingsdoelstellingen.

- Gemeenschappelijk beleggingsfonds
  In tegenstelling tot een bevek is een gemeenschappelijk beleggingsfonds (GBF) een louter contractueel beleggingsvehikel zonder rechtspersoonlijkheid. Het betreft een gewone onverdeeldheid van goederen. De houders van certificaten zijn onverdeelde eigenaren van het vermogen van een GBF. Het ontbreken van een rechtspersoonlijkheid betekent dat een GBF fiscaal transparant is. De inkomsten (dividenden en interesten) van het GBF worden beschouwd als roerende inkomsten van de beleggers op het ogenblik van de toewijzing van de roerende inkomsten aan de beleggingsinstelling.

  Hieruit vloeit voort dat elke belegger-natuurlijke persoon verantwoordelijk is voor de correcte fiscale behandeling van de dividenden en interesten die het GBF elk jaar ontvangt en voor de belasting van de eventuele meerwaarden in geval van verkoop.

b) Type ICB volgens aard en beleggingsbeleid

- 'Traditionele' ICB's
  De verschillende meest voorkomende soorten 'traditionele' ICB's worden met name gedefinieerd in functie van de financiële instrumenten waarin ze beleggen, met inachtneming van hun beleggingsbeleid:
  - Obligatie-ICB's beleggen overwegend in vastrentende activa.
  - Monetaire ICB's beleggen overwegend in liquiditeiten en in kortlopende effecten, zoals termijndeposito's, schatkistcertificaten, obligaties met korte resterende looptijd en andere kortlopende schuldbewijzen.

- Aandelen-ICB's beleggen overwegend in aandelen.
- Gemengde ICB's beleggen zowel in obligaties als in aandelen en liquiditeiten.

- Profielfondsen of 'profile funds'
  Profielfondsen zijn doorgaans ICB's opgericht in de vorm van een bevek die het bijzondere kenmerk hebben dat ze in het kader van een actief beheer voornamelijk beleggen in andere ICB's (met name ETF's). Ze worden dan ook wel dakfondsen genoemd. De beheerders van deze fondsen selecteren andere fondsen waarin het Profielfonds belegt. De door de beheerders geselecteerde fondsen worden regelmatig opnieuw geëvalueerd.
  Doorgaans gaat het om gemengde (dak)fondsen en met een geprofileerd beheer die zich richten op specifieke risicoprofielen (van conservatief tot zeer dynamisch) en die een ruime diversificatie van de onderliggende beleggingen bieden. Hoewel hun samenstelling voornamelijk bestaat uit aandelenfondsen, obligatiefondsen en monetaire fondsen, kunnen er in mindere mate fondsen met alternatief beheer in zitten, maar ook enkele directe beleggingen in individuele aandelen en obligaties.

- ICB met alternatief beheer (multistrategie of absolute return)
  ICB's met alternatief beheer bieden de beheerders de mogelijkheid om volgens hun eigen strategieën te beleggen in verschillende activaklassen (aandelen, obligaties, liquiditeiten, valuta's, vastgoed, grondstoffen, derivaten ...), steeds met inachtneming van de bepalingen en beperkingen die in hun prospectus zijn vastgelegd. In tegenstelling tot een profielfonds, dat dezelfde beleggingsstrategie behoudt (bijvoorbeeld een conservatief risicoprofiel), kunnen beheerders hier van beleggingsstrategie veranderen (vandaar de termen alternatief beheer of multistrategie). De doelstelling van fondsen met een alternatief beheer bestaat erin rendementen te bieden die losstaan van de economische conjunctuur en de evolutie van de markten. Daarom worden ze ook 'absolute return'-fondsen genoemd.

  Sommige van de meest defensieve alternatieve fondsen streven naar een regelmatige waardestijging met zo min mogelijk schommelingen en negatieve rendementen. Fondsen met een agressiever alternatief beheer streven daarentegen naar een 'hefboomeffect' op de markten, wat de risico's en de rendementsvooruitzichten aanzienlijk verhoogt (bijvoorbeeld door beleggingen in afgeleide producten zoals opties om het rendement te verhogen in geval van stijgende aandelenmarkten).

  Hun risico's hangen bijgevolg niet alleen af van de activa waarin de ICB belegt en van de strategieën, maar ook van het beleggingsbeleid dat is vastgelegd in het prospectus van het fonds.

- Hedge funds
  Hedge funds zijn ook ICB's met een alternatief beheer waarvan de beleggingsdoelstelling erin bestaat een absoluut rendement te genereren voor hun beleggers dat losgekoppeld is van de evolutie van de financiële markten. Deze fondsen worden vaak alternatieve fondsen genoemd omdat ze tegelijkertijd in verschillende activaklassen kunnen zijn belegd, zoals aandelen, obligaties, vastgoed, vreemde munten en grondstoffen. Om absolute rendementen te behalen, gebruiken deze fondsen een of meer van de volgende beleggingstechnieken:

  Shorten: deze strategie behelst de verkoop van ontleende en als overgewaardeerd beschouwde effecten om winst te maken door ze later terug te kopen tegen een lagere prijs. Dit wordt veelal gebruikt als indekking tegen diverse risico's.

  Hedging: deze strategie tracht de risico's verbonden aan een positie in het fonds te beperken, zoals het aandelenmarktrisico, het bedrijfsrisico, het muntrisico, het economische risico of het renterisico. De fondsbeheerder zal afgeleide instrumenten gebruiken om het risico af te dekken.

  Arbitrage: deze strategie bestaat erin de prijsverschillen tussen de markten of de effecten te benutten.

  Leverage: deze strategie bestaat erin leningen aan te gaan om het investeringsbedrag te verhogen. Effecten en contanten kunnen hierbij

in pand gegeven worden of gebruikt worden als marge voor het bedrag dat de fondsbeheerder wenst te lenen.

Afgeleide instrumenten: deze strategie gebruikt afgeleide beleggingen om bepaalde posities in te nemen. Deze contracten vergemakkelijken meestal het innemen van een beleggingspositie door middel van een financiële tussentijdse deal. Hierdoor kan worden ingespeeld op een stijging of daling van een onderliggende positie in het fonds.

Gezien de complexiteit van de gebruikte beleggingstechnieken, de verschillende mogelijke strategieën (defensief tot speculatief) en de mogelijke beleggingen in verschillende activaklassen, kunnen hedge funds worden onderschreven door goed geïnformeerde en begeleide privébeleggers, zoals het geval is in een portefeuille van fondsen onder discretionair beheer.

Hedge funds houden verschillende specifieke risico's in die verband houden met de beleggingstechnieken die ze toepassen en die weinig of helemaal niet terug te vinden zijn in de traditionele ICB's. Het gaat voornamelijk om het

- hefboomrisico (leverage) voor zover hedge funds vaak schulden of afgeleide producten gebruiken om hun posities te versterken.
- risico verbonden aan de toepassing van een complexe strategie (short selling, long/short, global macro, wat het risico op een slechte uitvoering verhoogt
- hoger liquiditeitsrisico veroorzaakt door beleggingen in weinig liquide activa (privéschuld, OTC-derivaten, vastgoed enz.)
- verhoogd tegenpartijrisico door een beroep te doen op niet-gecentraliseerde bilaterale transacties (bv. OTC-derivaten), waardoor het risico op wanbetaling van de tegenpartij toeneemt.

• Exchange Traded Funds of 'ETF's'
ETF's zijn ICB's die genoteerd staan op financiële markten en die doorgaans trachten de prestaties van een beursindex (aandelen-, obligatie- of grondstoffenindex) na te bootsen of te dupliceren. Daarom worden ze ook wel trackers genoemd.

De ETF streeft er zo naar hetzelfde rendement te bieden als de onderliggende waarde die het repliceert. Wat index betreft, gaat het meestal om grote marktindices zoals de AEX, de MSCI World of de S&P 500, maar het kan ook gaan om minder bekende indices die toegang geven tot een meer specifieke markt. Zo zijn er ETF's die de prestaties van indices willen nabootsen die diverse activaklassen dekken, zoals aandelen uit groeilanden of bedrijfsobligaties.

Aangezien een ETF erop gericht is de prestaties van een specifieke marktindex na te bootsen, biedt de aankoop van deelbewijzen van een ETF in één transactie toegang tot (en blootstelling aan) deze hele markt.

Een ETF verschilt in wezen van de 'traditionele' ICB's doordat het als een aandeel op de financiële markten wordt gekocht en verkocht.

De risico's houden vooral verband met de onderliggende beleggingen. Het risico zal echter hoger zijn indien de tracker 'synthetisch' is, d.w.z. dat de tracker onrechtstreeks belegt via afgeleide producten, wat een verhoogd tegenpartijrisico kan inhouden. Omgekeerd belegt een 'fysieke' tracker rechtstreeks in de componenten van zijn referentie-index, en is op dat vlak dus vergelijkbaar met de risico's verbonden aan een klassieke ICB.

• DBI-bevek
Een DBI-bevek is een bevek die in aanmerking komt voor de regeling van de Definitief Belaste Inkomsten (DBI). Ze belegt doorgaans in Europese vennootschappen met grote beurskapitalisatie die gevestigd zijn in de eurozone, zonder een beroep te doen op afgeleide instrumenten. De inventariswaarde van het fonds wordt uitgedrukt in euro. Elk jaar keert het fonds aan de aandeelhouders minstens 90% van de verkregen inkomsten uit, zijnde interesten, dividenden en meerwaarden gerealiseerd in het fonds (kapitaalverliezen, kosten en provisies zullen van dit bedrag afgetrokken worden).

Deze beveks zijn ontworpen om Belgische ondernemingen in staat te stellen een fiscale vrijstelling te genieten op de ontvangen dividenden, dankzij de DBI-regeling.

c) Belangrijkste financiële risico's van ICB's

De hieronder vermelde risico's zijn de belangrijkste risico's die gemeenschappelijk zijn voor alle ICB's. De bijzondere kenmerken van bepaalde ICB's kunnen bepaalde risico's versterken ten opzichte van andere of andere specifieke risico's veroorzaken die in elke beschrijving worden beschreven. De risico's en rendementsvooruitzichten van een ICB hangen dus af van de financiële instrumenten waarin de ICB belegt, maar ook van de beleggingsmechanismen en -technieken die worden toegepast overeenkomstig hun respectieve beheerbeleid.

- Kredietrisico (insolventie)
  Gelet op de diversificatie van de beleggingen waarin de klassieke ICB's beleggen en de daaruit voortvloeiende risicospreiding tussen verschillende emittenten, is het kredietrisico zeer beperkt of verwaarloosbaar. De volatielere aard van de beleggingen van bepaalde soorten ICB's kan echter hun risiconiveau verhogen, bijvoorbeeld voor een obligatie-ICB die uitsluitend belegt in hoogrentende obligaties (High Yield) of in obligaties van groeilanden (emerging market debts).

- Duurzaamheidsrisico
  ICB's zijn minder rechtstreeks blootgesteld dan individuele aandelen of obligaties door hun diversificatie, wat leidt tot een verwatering van het risico over veel verschillende emittenten. Een fonds kan echter indirect worden blootgesteld als het veel effecten bezit met een hoog ESG-risico (fondsen met aandelen uit groeilanden of met energieaandelen). Bovendien kunnen fondsen die geen beleid inzake duurzaam beleggen hanteren of die betrokken zijn bij ESG-controverses zwaar worden afgestraft door een massale terugtrekking van beleggers of, in geval van greenwashing, door de bevoegde autoriteiten.

- Liquiditeitsrisico
  ICB's zijn doorgaans zeer liquide beleggingen, in het bijzonder beveks.

- Wisselrisico
  Voor ICB's waarvan de waarde wordt uitgedrukt in andere valuta's dan de euro, is dit risico verbonden aan de evolutie van de waarde van de valuta die kan stijgen of dalen ten opzichte van de euro (het fonds kan zich eventueel ook indekken tegen het wisselrisico door middel van derivaten om het effect van wisselkoersschommelingen tussen de vreemde valuta en de euro te neutraliseren).

- Renterisico
  Over het algemeen heeft een stijging van de marktrentes een negatieve impact op de aandelen- en obligatiekoersen. Het reële risico hangt af van de samenstelling van de portefeuille van de ICB.

- Marktrisico
  Hoe meer risicovolle beleggingen in de ICB (bijvoorbeeld aandelen, hoogrentende obligaties), hoe sterker de waarde ervan onderhevig zal zijn aan aanzienlijke schommelingen.

- Risico op afwezigheid van inkomsten
  Een kapitalisatieaandeel van een ICB keert geen dividenden uit. Omgekeerd varieert het dividend van een distributieaandeel van een ICB naargelang de inkomsten ontvangen op de activa die de ICB bezit.

N-RGT-922/12.2026 - Verantwoordelijke uitgever: Bank Nagelmackers nv, Montoyerstraat 14, 1000 Brussel - FSMA 0404.140.107